

కోర్టు లో కోలాహలం

అది పీపుల్స్ కోర్ట్. అక్కడికి క్రిమినల్ కేసులూ, లాండ్ డిస్ప్యూట్స్, దొంగతనాలు, హత్యలూ, ఫోర్జరీలకు సంబంధించిన కేసులురావు. కేవలం డై వోర్సుకి సంబంధించినవీ, కుటుంబ కలహాలు, అద్దె యిళ్ళకూ, అద్దెలకు సంబంధించినవీ, ప్లాట్సులో వుండేవారికి సంబంధించినవీ మాత్రమే వస్తాయి. చాలా వోరిమి లోకజ్ఞానం, యింగితజ్ఞానం కావాలి. తీర్పు నివ్వటానికి. కేవలం చట్టం, రూల్స్ వల్ల యేమీ పరిష్కరింపబడవు.

ఆనాటి కేసు మరి విచిత్రంగా, జటిలంగా వున్నది. ప్రీమి మినరీ హియరింగ్ అయిపోయింది. వాది, ప్రతివాదీ బలాబలాలు తేలాలి. యెవరికి యెక్కువ లొక్యం చేతానో తేలాలి. మంచిగా, సబబుగా తీర్పు చెప్పనీయరు. కేసు వాయిదా పడేట్టూ నీరుగారేట్టూ చేస్తారు. తీర్పేమో చెప్పాల. మరి న్యాయాధిపతి దినికున్నట్టు? రోజూ కోర్టుకు దేనికి హాజరవుతున్నట్టు?

అడ్వోకేట్ తాండవకృష్ణ న్యాయాధిపతి ప్రభెండే. జస్ట్ చెప్పాడు. వీలై సంతమేర గెంతుతూ వాదిస్తాడు.

యమరావర్! దోషియొక్క దోషమేమనగా, పమాజంలో కొంత స్టేటస్ వచ్చినా, ప్రభెండ్లీగా వుండక, పాత తగాయిదాలు తవ్వి తలకెత్తుతూ, పగబట్టినట్టు యెవరినీ చూచి పోవటానికీరాదు. అసలు చూడకూడదని తీర్మానించుకున్నట్టు తేలుతున్నది. అది ధర్మంగాదు. లా కంటే ధర్మం గొప్పది. గతం నాస్తి అనుకుంటే అదరూ సంతోషంగా వుండొచ్చు. కలసి

పుంటే కలదు సుఖం. అనుకుంటే యెక్కువ లాభం. తాబట్టిన కుండేటికి మూడే కాళ్లుంటే యేమిటి వారుగుతుంది? యెవరు మెచ్చుతారు? పెద్దలను గౌరవించక్కర్లేదా? పిన్నలను మన్నించక్కర్లేదా? న్యాయం విచారించి, తీర్పుపొందాలని నా క్లయంట్ల ఆశయం. అని పుదాత్త నాయకునిలాగా చూశాడు. మళ్లా అందుకున్నాడు.

ఐవర్ టవర్స్ కూచుని, యెత్తైన పీఠం మీద కూచుని పాత పురాణం యెత్తి దెప్పటం, లోమోరేల్. జీవితం వడ్డించిన విస్తరి అయ్యాక అయిన వాళ్ళని లేని వాళ్ళలాగా చూడటం. లోకువ చేయటం, కించపరచడం. మంచిపేరూ, ప్రతిష్ఠా తెచ్చిపెడతాయా? అని నిందుతురాలివంక నిరసనగా చూశాడు.

అయిన వాళ్ళకి ఆకుల్లోనూ, కాని వాళ్ళకి కంచాల్లోనూ పెడుతున్నది. నిందుతురాలు.

నాదులు కొంతమంది బెంచీలమీదా, కొంతమంది గుంపుగా బోసులోనూ వున్నారు. వారిలో అర్థడాక్సు నుంచీ మోడరన్ వరకూ ఆచారాలు గలవారున్నారు. వర్ణ బేధం పాటించని యేకేశ్వరోపాశకులూ వున్నారు. నిర్గుణోపాసన చేసి బొందితో కైవల్యం పొందగలవారూ వున్నారు.

అర్థడాకాసంత కుంకుమ ఫాలభాగాన ధరించిన వారు వున్నారు. త్రిపుండ్రం పెట్టుకున్నవారూ వున్నారు. అడ్డబొట్టు నిలుపు బొట్టూ అసలు బొట్టు లేనివారు వున్నారు. మేలిమి పట్టు వస్త్రాలు ధరించినవారూ వున్నారు. నారచీరలు కట్టినవారూ, నైలెక్సు కట్టినవారూ వున్నారు. అందరి ఆశయం ప్రతివాదిని లొంగదీయాలని.

ప్రతివాది యెదురుగా బోనులో నిలబడి వున్నది. చాలా సామాన్యంగా వున్నది. తన వాదన అందుకున్నది.

యువరానర్! ఇక్కడున్న వాడుల్లో చాలా మంది కుందే శృకి ఓనాడు మూడే కాళ్ళున్నాయి. అలా ఋజువు చేయగలను. 'వాట్ డూయూ మీన్? అంటే ఐ మీన్ వాట్టే సే? అని జవాబు వచ్చిందిట. అలాగా వీరందరూ పాత పగలు పురస్కరించుకొని నన్ను పురుక్కింద జమ కట్టారు. వాళ్ళ తాతలు నేతులు తాగా రట, వాళ్ళ మూతులు వాపన చూడాలిట. కానీ వాళ్ళ తాతలూ తండ్రులూ పోయినా, ఆస్తులు పోయినా, మనుషులు నీతి తప్పినా, పాత గొప్పతనం వారినంటిపెట్టుకుని అలాదే వుంటుందిట. ఆ లెక్కన చూస్తే నేనూ గొప్పదాన్నే. నాకు డబ్బు లే కపోతేనేం? మాతాత సాహిత్యరత్న. ఒక భాషలో గాదు మూడు భాషలలో మా అమ్మమ్మ యోగ విద్యనేర్చి, కుండలినీ యోగం అభ్యసించింది. ఆయోగం సాదన చేసినవారికి ఐదు స్వాధీన మవుతాయట.

తాండవకృష్ణ అడ్డు పుల్ల వేశాడు. చేతిలో పెన్నుతో వా రించాడు. నిలదీసినట్టు అడిగాడు.

అది హేర్ సే యెవిడెన్సు. పెద్దవాళ్ళు సుస్తీబడితే వెళ్ళి వరామర్సిం చాలా అక్కర్లేదా? విలువైన మనిషిపోతే సంతాపం వెలిబుచ్చుతూ పుత్తరమన్నా వ్రాయక్కరలేదా?

నాకు ప్రాణం మీదికి వచ్చి బతకనని నిరాశ పడినప్పుడు వాళ్ళు రాక్కరలేదా? రాలేదు. భూమిమీద నూకలు చెల్లక బతికి

లేచి తిరుగుకున్నప్పుడు, వాళ్ళ రోగాలు నయం చేసుకోడానికి వచ్చారు. వాళ్ళ పూళ్ళో వైద్యులు లేరా? నన్ను ముద్దు జేసి, అదరించిన నా తోడ బుట్టినది పోతే సంతాపం వెలిబుచ్చారా? సంతోషించారేమో? అన్నది ప్రతివాది వాదులవంక చూసింది.

వాదులలో ఒకామెకు పుద్దేకం కలిగింది.

మాకు తెలియదు. వాడుగాని, నువ్వుగాని పుత్తరం ముక్క వ్రాసి పడేస్తే రెక్కలు గడ్డుకుని వాలేవాలం మీ వారంతా తిట్లు మోతులై పాయె. మనిషి కంటపడగానే దుమ్మెత్తి పోస్తారు అన్నది చేయెత్తి అభినయం గూడా చేసింది. తనదే రైటు అన్నట్టు చూసింది.

ఆ ధైర్యం అందుకొని మరొకామె అన్నది.

నీకు తెక్కు. మాపాటివారు భూపాటాన లేరని, మోరపై కెత్తి ఆకాశ సంచారం చేస్తారై పాయె. అని అభినయించింది.

నా సంగతి వదిలేస్తే, కథానాయకుడెండుకు న్యాయలేదు టా? చూద్దాం. నామర్దా. మీరురారనీ తెలుసూ. వారం, వర్షం రాహుకాలం అన్నీ పాటిస్తూ రారు. అదొక మిష తప్పించుకో టానికి. నా వాళ్ళు తిట్లుమోతులా? మీకు నోట్లో నాలిక లేదా? మనిషి కంటపడకపోయినా, మీ యింటికి రాకపోయినా మీరం దరూ పట్టిన తూర్పూర రికార్డుయింది వింటారా? ఇదిగో ఎగ్జిబిట్ వన్. యువర నర్! ఐర్మిషన్ సై ఆన్ వేస్తాను. అని ప్రతివాది డ్రీమెటిగ్గా షేషిన్ యెత్తి బోను గులం మీదంచింది.

తాండవకృష్ణ నోరు తెరిచాడు.

న్యాయాధిపతి తలూపి పర్మిషనిచ్చాడు.

ప్రతివాది ఆఫ్ చేసింది. చక్రంతిరుగుతుండగా సభికులలో ఒకరిద్దరు నవ్వుటంమొదలెట్టారు. సగమన్నా కాకముందే కోర్టు తా నవ్వులతో నిండిపోయింది.

స్టాప్. అని బీచ్ కానిస్టేబుల్ లాగా ముద్ర వట్టాడు తాండవ కృష్ణ.

ఆఫ్ చేసింది ప్రతివాది. తాపీగా అన్నది.

నేను ఆపదలో వుండి వ్రాసిన పుత్తరాలు మీకందలేదని తెలిసి, అందవు అని వ్రాయలేదు.

మనిషిని అనుకరిస్తు మారుగొంతుకపెట్టి, అన్నీ వల్ల వేయ గలవాళ్లుంటారు. డబ్బుంటే యేదయినా చెయ్యవచ్చు అని దర్పంగా అన్నాడు తాండవకృష్ణ.

డబ్బు లేదనే గదూ! వగైరానిదాన్నని, 'మేము చూసిన దాన్ని చేసుకోవాలను కుంటున్నావు? పాశ్చాత్య యెక్కడ కాలు పెడితే అక్కడ సర్వనాశనం. వాల్లవాన్నకి దీకానాలేక అత్త వారి పంచచేరాడు. తిండికి తిమ్మరాజు, పనికిపోతురాజూ? అని తనజూచారు. కాని పట్టదలలో తనవాళ్ళను మించిన వాడే కథా నాయకుడు. వ్యవహారం చేయిదాటిపోయిందని తెలిసి శాస్త్రాన్ని సంఘాన్ని ధిక్కరించాననీ, లా తనచేతులలోకి తీసుకునే హక్కు యెవరికీలేదు. చూడండి అలా అన్నమాట, యేవిధమైన హక్కులు లేవని లాయర్ నోటీసిచ్చారునాకు. యువరానర్! అదిగూడ డబ్బుచ్చి కొన్నావంటారా వీరు? యెందుకై నా మంచిదని

నోటీస్ దాచి వుంచాను యువరానర్! ఇదిగూడా మోసమేనని ఋజువు చేయగలరా వారు? యువరానర్! వాళ్ళ కర్తంగాదేమో గానీ, నాకానాడే అర్థమైంది యువరానర్! వాళ్ళ మీద దెబ్బతీయాలన్నదే కథానాయకుడి ఐడియా. అదంతా నా మీద ప్రేమ అని కనబడేట్టు నటించి చూపగలిగాడు. గొప్ప నటకుడు వాళ్ళకు లొంగకూడదనేదే పబ్లిషర్ యువరానర్! ఆ గుడ్డముక్క గూడా ఆ తానులోదే నని సామెత వున్నది. నోటీస్ కనబడేట్టు పైకి యెత్తి పట్టుకున్నది ప్రజివాది.

‘ఎగ్జిబిట్ వెంబర్ టు’ అన్నది.

అందరూ మెడలు రిక్కించి చూశారు.

మరొక వాది మొహం యెర్రబడింది.

అది కుచ్చితులు చేసేవని. చింపేస్తే సరిపోలేదు. యేదో వుద్రేకంలో చేసి వుంటారావని. మనిషి మనకు కాకుండా పోతున్నాడనే ఆరాటంతో, మనసు వికలమై చేసివుండచ్చు. యెవరూ యేమీ అనందే, ‘యిలా అన్నారు, అలా అన్నారు అని ప్రచారం చేసి, అన్నీ నువ్వే కల్పించి వగబట్టావు. అన్యాయం అని అరిచాడు.

‘యేమంటావు?’ అన్నాడు తాండవకృష్ణ.

ఆఁ ఆఁ ఒప్పుకుండామ పోనీ. కాని యువరానర్! అనాడు చాలా మందికి వుద్రేకం కలిగింది. చాలా మందికి ఆరాటం కలిగింది. యెందుకని? కథానాయకుడు సింగిల్ గా వున్నప్పుడు, అతని వల్ల చాలా మంది లబ్ధి పొందారు. నాకు లొంగిపోతాడని లాభాలుండవని భయపడి, వుద్రేకంలోనో, ఉన్నాదావస్తలోనో,

వ్రాసిన పుత్రురాలిగో. కొన్ని యింటికి, కొన్ని కాలేజీకి, కొన్ని నేను పనిచేసే ఫరమ్ కి వచ్చాయి. యువరానర్. స్టూడియోలో జెరాక్స్ తీయించా. ఒరిజినల్స్ డేట్స్ తో సహా పున్నాయి. కొన్ని కవర్లకి స్టాంపులు గూడా లేవు. పోస్ట్ మాన్ డబ్బు తీసుకొని కవర్లు యిచ్చాడు. యువరానర్! సాక్ష్యమివ్వడానికి బతికే పున్నాడు. రిటైర్మెంట్ నాడు. పెద్ద కుటుంబం. పేరు గురుభగత్ సింగ్. ఆంధ్రా యే. యువరానర్! ఇవిగో ఎగ్జిబిట్ శ్రీ.' అని పుత్రురాల కట్ట కిందనించి తీసి పైకి పట్టుకున్నది.

అనాలోచితంగా, యాత్రికంగా అడ్వోకేటు ఆ కట్ట అందు కున్నాడు. బెంచి మీదున్న వాదులు నలుగురు వచ్చి ఆయన్ని చుట్టేశారు. వదిలిముఠాలు గడిచింది.

ఆ కట్ట న్యాయాధిపతి ముందుంచబడింది.

యువరానర్ నన్ను క్షమించండి. యేనాటివో మాటలూ తిట్లూ గాలిలో కలిసిపోయి పుండవచ్చు. కానీ పుత్రురాలు అక్ష రజ్ఞానమున్న ప్రతి వ్యక్తికి అర్థమవుతాయి, అవి వాడుక భాష లో తెలుగులో వ్రాయబడినవి. ఇల్లిటరేట్ కాదేవారూ? అన్నది శాంతంగా.

“క్షయ కవచంబు క్రోధమది శత్రువు” అన్నాడు మహా కవి. శత్రుత్వం పెంచుకుంటావా? పర్గెట్ అండ్ పల్లిట్ అది మంచి పద్ధతి. రాగూడదనే వుద్దేశంతోనే అవన్నీ దాచావు. అది నేరం. అది దోషం అన్నాడు అడ్వోకేటు.

“మొదట రా గూడదన్న దెవరూ? యెన్నేళ్లు అన్నారా
 మాట. లా ప్రకారం అన్ని హక్కులూ కోల్పోయేదాకా అన్నారు
 కైకమ్మ పద్నాలుగేళ్లు అని యెందు కన్నదంటే. రామునికి
 రాజ్యార్హత పోవాలనే. యివరానర్! నా వాళ్లు అవునన్నదల్లా
 వాళ్లు కాదు అన్నారు. ఉదాహరణకి నీ కోడలు డబ్బు యిబ్బం
 దిలో వుండిగూడా, జబ్బు బడిగూడా యెవరినీ నిందించదు.
 నువ్వెళ్ళి తెచ్చుకుంటే బాగుంటుంది. అంటే కోడలెట్లా అయింది
 యెప్పుడయింది? పురోహితుడెవరూ? యేయే చుట్టాలు చూశారు?
 యెంత కట్నం? యెన్ని లాంచనాలు యిచ్చిందీ? యే సంవ
 త్సరం? మధ్యవర్తులెవరూ నిశ్చయించిన వారెవరూ. యువ
 రానర్! పర్గెట్ అండ్ పర్గెట్. అన్నారు లాయరు గారు. ఒ రోజు
 వస్తానంటే అవమానం. యివాళ రానంటే అవమానం. యెందు
 వల్లా. లాభసాటిగా లేదు గనక. అప్పుడు రాకూడదు. యివాళ
 రాను అంటే నష్టం. అంటే ఇండస్ట్రియలిస్టులాగా యెప్పుడూ
 లాభం కనబడాలి. గౌరవం వారికే దక్కాలి. వాళ్ళదే పై చేయి
 కావాలి. దాన్ని పూడలిజం అంటారు యువరానర్. రా, పో
 అనేది పూడల్ ప్రభువులే. అకలితో బాధపడే వారినీ, అపదలో
 వున్నవారినీ లొంగదీసి, తప్పు యెత్తిచూపి, బ్లాక్ మెయిల్
 చేసి, అణిచి పెట్టేది. పూడల్ ప్రభువులే యువరానర్! వాడు
 లలో నిర్దోషులెవరన్నా వున్నారా యువరానర్! మీలో తప్పుచే
 యనివారే సిన్నర్స్ మీద రాయి విపరాలి. నేనూ విసురుతాన
 ప్పడు. ఆని వంగి రాయి అందుకుని లేచి చూస్తే అంతా వెళ్ళి
 పోయారట. జీసస్ దయతో నవ్వుతూ “సిక్ నో మోర్” అని
 హింసను భరించిన స్త్రీని ఓదార్చి పంపేశాడట జీసస్ ప్రభువు.”
 ‘మీరు అదివున్న చోటికి వెళ్తూనే వున్నారే దాన్ని దూషించడ

మొదట 'అని వాళ్ళ బందువులే నిగ్గడిస్తే యువరాజు మేము దానిచేతి వంట తినం. మా నాయక్ వంట మనిషిని పిలిపించి, మడి గట్టించి మా కోసం స్పెషల్ వంట చేయిస్తాడు. అది మా కేమి చేయక్కర్లా. అసలు దాన్ని మరొకేపు వుండమని, కనబడకుండా మరొకేపు వుంచుతాడు మా నాయక్. మా ఆచారాలకి అడ్డురాదు. మా అబ్బాయి. పెద్ద భవంతి అని గర్వంగా జవాబిస్తారట. సొట్టులు వాదుల మధ్యే వున్నారు. అని అటువేపు జూసింది. వాళ్ళ మొహాలు చూటు చేసుకున్నాడు.

నిన్నూ నీబిడ్డలను చూసి పోదామనే వచ్చాము. నీవున్న చోటికి. నువ్వంతా తారుమారుచేసి కథలల్లి నమ్మించాలని, చూస్తున్నావు. లేచి చేయి వూపుతూ అరిచాడో పెద్దమనిషి. కోపం వల్ల వూగిపోయాడు.

యేమని చెప్పుకుంటావు? అద్యోకేటు రెట్టించాడు,

అటువంటి వుద్దేశంతో వస్తే నాకూ, నా బిడ్డలకు యేమైనా యివ్వద్ద? చిన్న బిడ్డలను చూడటానికి వెళ్ళేప్పుడు వట్టి చేతులతో వెళ్ళకూడదని చెబుతారు. అంశలై వా తేవచ్చునే. శుష్కప్రియులూ, శూన్యహస్తాలతో వస్తే, అన్నీ అమర్చి మర్యాదలు చెల్లించేవాడు నాయకుడు. కానీ, పదివేలూ, యిరవై వేలూ అప్పు యాయలేదని.

యెక్కడో దాచుకుని లేవంటావు. కోర్టులో డబ్బు కట్టక పోతే మాగాణి భూమి దాయాదుల పరమవుతుంది. మాకు కొండి లేకుండా పోవాలనా నీ వుద్దేశ్యం అని ఒకరూ,

మా పిల్లలు పెద్ద చదువులు చదవాలి. విదేశం పంపాలని

అడిగితే లేదంటావు. నీకు అసూయ. నీ పిల్లలు తప్పితే యెవరూ పైకి రాకూడదని అడ్డపడుతున్నావు. అని చిందులు తొక్కారు. అంతేకాక యింక నీ యింట అడుగు పెట్టము. ఆ లేచి వచ్చిన మనిషితోనే చావు' అప్పుడందే రైలులో విళ్ళిపోవడమే గాక, కసిపోక యువరానర్! యింటికెళ్ళి దూషిస్తూ వ్రాసిన పుత్తరాల్ని విగో. ఇవి ఎగ్జిబిట్ నెంబరు నాలుగు. అని సంచీలోంచి పుత్తరాలు బైటికి తీసింది ప్రతివాది.

గట్టిదే ప్రతివాది డేటా పోగుచేసి తెచ్చుకున్నది. నేరక యీ కేసు సాల్వే చేద్దామనుకున్నానే. అని మనసులో బాధపడ్డా దర్పం వదల్లేదా అడ్వాకేటేకి. నోరు విప్పబోయాడు. కానీ ప్రతివాది యింకా అంటూనే వున్నది.

‘హానిమూస్ అనే జర్మన్ ఫిషన్ హోమియోకనిబెట్టి సులభ పద్ధతిలో రోగాలు కుదురుస్తూ, పేడలకూ పైద్యం అందుబాటులోకి తెచ్చాడు. పంచదార, నీళ్లూ కలిపి గుళ్ళు చేసి అమ్మి డబ్బు చేసుకుంటున్నాడు. వర్జిలను మోసగిస్తూ దోచేస్తున్నాడని మెడికల్ కౌన్సిల్ నేరం మోపి, దేశ బహిష్కారం చేశారు. ప్రఫెంచ్ వారాయన్ని గౌరవించి, ఆదరించారు. ప్రబలిపోయిన కలరా వ్యాధిని అరికడుతూ, అది అంటుకున్న రోగుల్ని బతికిస్తు యశస్సు సంపాదించాడా ఘనవైద్యుడు అప్పుడా కీర్తి మంతుని స్వదేశానికి తిరిగి రమ్మని ఆహ్వానించారు స్వదేశీయులు. ఖండాంతర కీర్తి పొందినవాడు తమవాడేనని చెప్పుకోవాలని ఐడియా. కానీ రానన్నాడా మహానీయుడు. అలాగా యువరానర్ నేను వారన్నటువంటి దాన్ని కానని నేనే నిరూపించుకోవాల్సి వచ్చింది. ‘వడ్డించే వాడు మనవాడైతే’ అని ఒకసామెత వున్నది

కథానాయకుడు తమవేషమొగ్గు చూపు తున్నాడని, రాగతనం అహం బైటపెట్టుకున్నారు." అని పూపిరి తీసుకున్నది ప్రతివాది

"మీరు చూపించేవన్నీ ఫోర్జరీలు. అటువంటి పనులు చేసే ఎక్స్‌పర్ట్స్ వున్నారు." అని అడ్వకేటు కొట్టేశాడు.

"యువరానర్ కంఠస్వరంలో భేదాలూ, మోసాలూ కని జెట్టగలిగిన నిపుణులూ, చేతివ్రాత ఫోర్జరీయూ, నిజమైనదా కని జెట్టగలిగిన నిపుణులూ వున్నారు. వెరిఫై చేసుకోవచ్చు, కాగితము, సిరా రంగు చూసే నిర్ణయించవచ్చు."

అనాగరికంగా, అసభ్యంగా మాట్లాడుతున్నావు. ఇర్లాస్ తప్పులెత్తి నలుగురికీ తెలిసేట్టు చేయాలని ప్రయత్నిస్తున్నావు. అది ధర్మం గెలవదు."

పెద్దగా గర్జిస్తే భయపడుతుందని తాడవకృష్ణ గట్టిగా అలిచాడు.

అధర్మం గెలవదు దానంతటదే ఓడిపోతుంది. నేల విడిచి సాము చేసినా ఓడిపోతారు. నాకూ న్యాయం కావాలి. ఇవాళే వాదులకి ధర్మం గుర్తు వచ్చిందా! పీఠాధిపతులకు వోనాడు చాలా అధికారముండేది. శ్రీ ముఖం పంపేవారు. వెలివేయించే వారు. వాదులు పీఠాధిపతులలాగే చేశారు. ఇవాలెందుకు ప్లేటు ఫిరాయించారంటే, కథానాయకుని వల్ల పెద్ద లాభాలేమీ లేవు. అంతేగాక యింతకాలానికి తన హీరోయిన్ని వదలడని ఆర్థమయింది. అవసరానికి పిలిపించుకుంటే కథానాయకుడు 'సిరికిన్ చెప్పడు' లాగా కాపాడడానికి పరుగెత్తికెళ్లేవాడు. నన్నూ అలా పరుగులు పెట్టించాలనే, నేడు రిలెటివ్స్ అనీ, యిస్లాస్ అనీ,

పెద్దలనీ, పిన్నలనీ, ధర్మమనీ, దయ అనే వదాలు వాడుతున్నారు. ఇప్పుడూ వారికే లాభసాటిగా వుండాలి. అది పొసగలేదని తెలిసి, కథానాయకుడు తన హీరోయిన్ని లొంగదీయలేక పోతున్నాడనీ అర్థమై, లొంగి రావల్సిందేనని కోర్టుకిడ్చారు. నేను వారు చెప్పినట్టుగా ఆడాలి, గెంతాలి. అదే వారి ఆంతర్యం అంతగా నేను కావాలనుకొంటే, నా దగ్గరకే వచ్చి వుండవచ్చు. ఇక్కడ స్థానబలిమి వుండదు. నీళ్ళలోన మొసలి నిగిడి యేనుగు బట్టు, బయట మూరెడైన బాకలేదు, అన్నారు కవి. నన్నే లాక్కెలితే అక్కడ వారి స్థానబలిమితో నన్ను లొంగదీయచ్చు. అదీ వుద్దేశం. వ్యక్తిత్వం పొయాక జీవచ్ఛవంలాగా అవుతాను అదీ నా భయం. కనుక న్యాయాధిపతి దయతలచి, నాకు న్యాయం కలుగజేయాలని ప్రార్థన. అని ముగిస్తూ ప్రతివాది వాదులవేపు చూచి, మిమ్ముగట్టను తాళ్ళ మీరే దెచ్చితిరి. అని చేయి చూపించి అందంగా నవ్వింది.

తాండకృష్ణ నోరు చెళ్ళబెట్టాడు.

న్యాయాధిపతికి నవ్వు వచ్చింది. ఆపుకున్నాడు.

‘శేషం కోపేన పూరయేత్’ అని వాదులు అడ్వోకేట్ మీదా ప్రతివాదిమీదా చెప్పులు విపరీతం మోదలు పెట్టారు.

బెంచీల మీదున్న వాదులు లేచి వచ్చి, అడ్వోకేట్ కాలరు వట్టుకుని గుంజుతూ,

మనమే గెలుస్తామని యెందుకు చెప్పావూ? లా మనవేపే మొగ్గు చూపుతున్నదంటివే. నీకు లా తెలుసునా అసలూ? అది అన్ని పుట్టికిస్తుంటే, నోరు పెగలదేం నీకూ? మా డబ్బు మాకి

చేప్చేయ్, దద్దమ్మా. ఆడదాని చేతులో వోడిపోయినావే. అదేనా
నీ మగతనం? చవటా? అని బాదటం మొదలెట్టారు.

చెప్పులు మీదపడకుండా తప్పించుకుంటూ బోను దిగుతు
న్నది ప్రతివాది.

భండ్రితోతులు వాదులను విడదీసి అడ్వోకేట్‌నికపాడాలని
ప్రయత్నిస్తున్నారు. అంత తేలిగ్గాలేదు.

న్యాయాధిపతి సుత్తిలో కొడుతూ

ఆర్డర్! ఆర్డర్ అంటూ వాకిలివేపు చూశాడు.

మీరా! మిస్టర్ కే.డి. నాయక్. కథానాయకుడు అంటే
హీరో అని హాస్యమాడుతున్నది ప్రతివాది. అనుకున్న సమయా
నికొచ్చారు. ఈ కథకి మీరే కథానాయకుడన్నమాట. అన్నాడు
నవ్వుతూ.

వాదులంతా న్యాయవాదిన వదిలి నాయకన్ వేపు వెళ్ళి
చుట్టేశారు.

చూడరా నాయక్ మిన్నుల్నందర్ని రచ్చకీడ్చి అల్లరి
పెట్టాలని చూసింది. డిఫెన్సుకని అడ్వోకేట్‌ని పిలిస్తే వాడు
డబుల్ క్రాస్. దాని దగ్గరా గుంజాడు. అది దులిపేస్తుంటే
నోరు పెగల్లేదు. గుడ్లు పెట్టుకు చూస్తు నిలబట్టాడు. అని గొల్లు
మన్నారు.

అదే మనింటికి రావాలి, యేనాడూ మేమేమి అన్నేదు.
నిన్ను మానుండి విడదీయాలని తాను వేరుగా వుండిపోయింది.
తాడు కట్టక్కర్లేదన్నందుకే. ఇప్పుడు నువ్వు కట్టు. మేమంతా

పున్నాంగా. మాకేం పెట్టక్కర్లేదు. అన్నారు వాడులంతా పెళ్ళి పెద్దలై ఒక పచ్చతాడు పసుపుకొమ్మున్నది అందించారు నాయక్కి.

నయమే. మీరు చెప్పిన పని చేస్తే! దానికి మనింట్లో భాగం పెట్టాలి. తెలివి గలది గదూ. చూశారుగా విశ్వామిత్ర సృష్టిచేసి మొత్తం యిల్లంతా కోర్టుద్వారాలాక్కుంటుంది. ఇంత కంటే పెద్ద అల్లరి ఆగమూ అవుతుంది. అయిందేదో అయిపోయింది. పోదాం రండి, నేను బాగా ఆలోచించే తాడు పూసు యెత్తనీయలేదు. అని తాడందుకుని దూరంగా విసిరేశాడు నాయక్. “నేనే చీసినా మీ మంచికే చేశాను. లా దాని పక్షం కాకుండా జాగ్రత్తపడ్డా. అలా అంటూ న్యాయాధిపతికి దణ్ణం పారేశాడు.

యువరానర్! నా వాళ్ళు వాటి అమాయకులు. దాయాదు లెవరో ప్రోద్బలం చేసి వుండాలి. నేను వూళ్ళో లేకుండా పురి యెక్కించారు. మా వాళ్ళకు గెలవమూ అని గూడా తెలియదు. చిన్న పిల్లల మనస్సు. అంతటవారని పోనీయండి. అని చెయ్యి తిప్పేశాడు.

న్యాయాధిపతి కథానాయకుని మొహం వంకే చూస్తూ అన్నాడు.

మిస్టర్ నాయక్! చాలా థాంక్స్. తీర్పు మీరే యిచ్చారు యెలా తీర్పు యిస్తే అందరికీ క్షేమం, అని ఆలోచిస్తున్నా. వెళ్దాం. కోర్టు మూసే వేళైంది.’ అని లేచాడు.